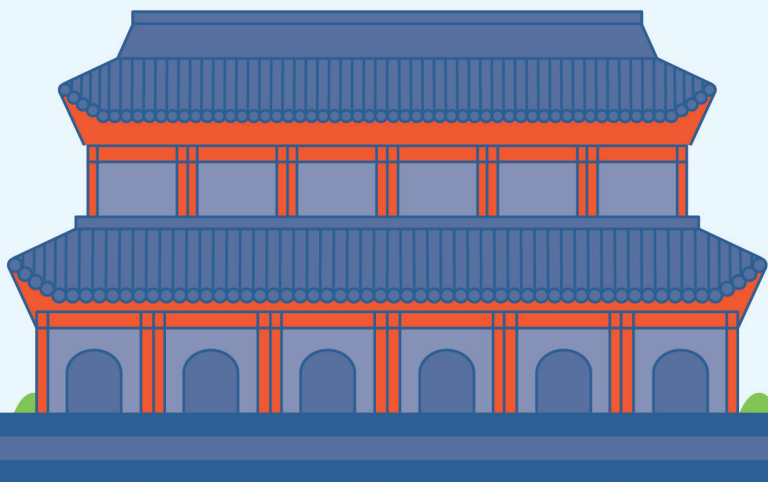
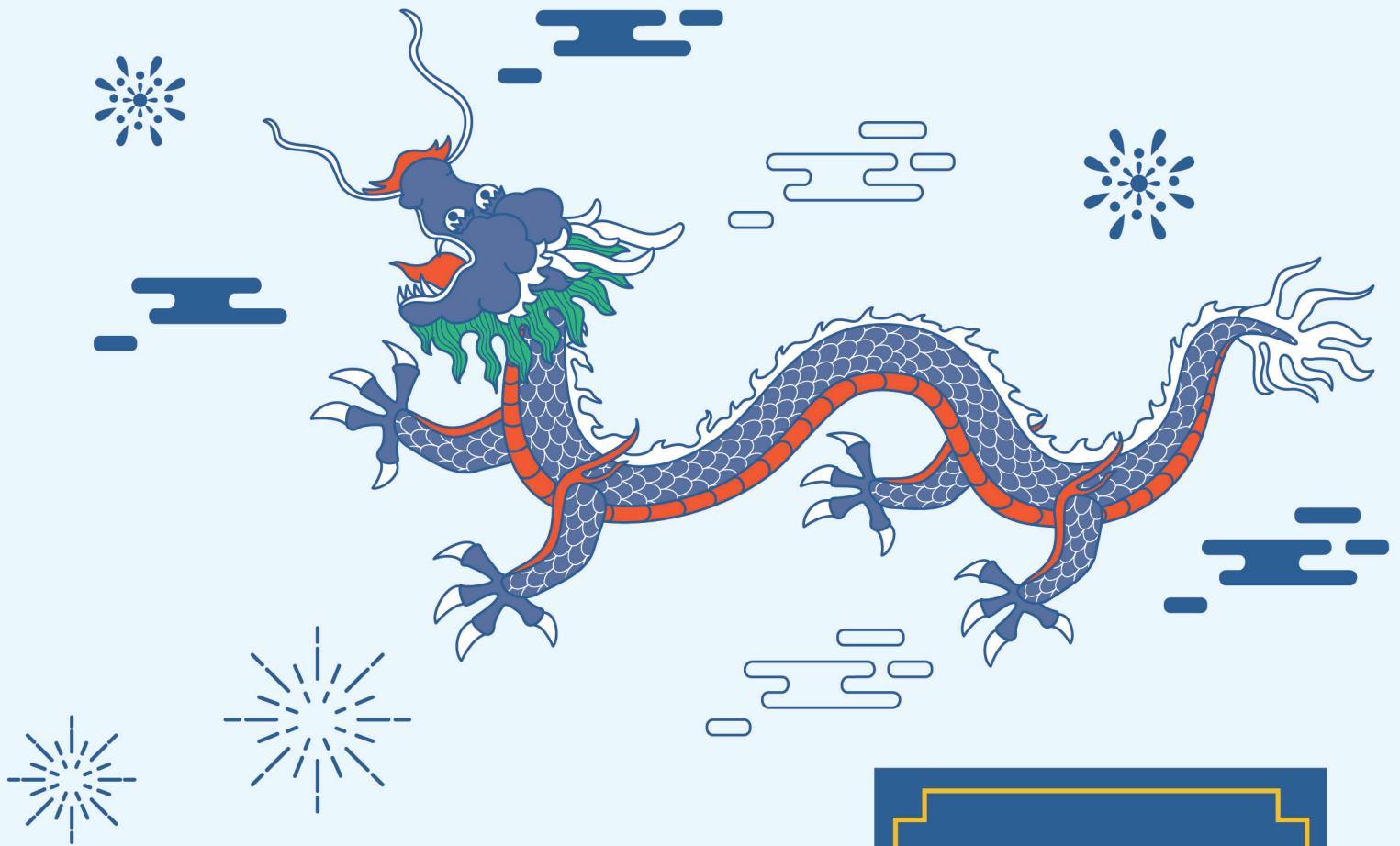

เก่งข้อสอบ ตะลุยโจทย์ อธิบายละเอียด
อ่านจบสอบผ่านคะแนนพุ่ง!!
หนังสือเล่มสุดท้ายที่ต้องพกไปอ่านก่อนเข้าห้องสอบ

ตัวสอบ
A-Level
87 Chi
ภาษาจีน
ฉบับสมบูรณ์

มณีนาก ประยูรชาติ
(เหล่าซือมี)

เรียนจีนนอกกรอบแบบสนุกไม่น่าเบื่อ เก่งจีนได้ง่ายๆ กับ ChineseBang

ติวสอบ A-Level 87 Chi ฉบับสมบูรณ์

ผู้แต่ง
บรรณาธิการ
ศิลปกรรม

มณีนารถ ประยูรชาติ
ณภัทร ตั้งเสริมมั่นคง
สุธรรม โชติเสถียรวงศ์

จัดทำโดย

บริษัท ไชนีสแบง จำกัด
414/9 ถนนพหลโยธิน
แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน
กรุงเทพฯ 10220
โทรศัพท์ 08 9890 6153

พิมพ์ที่

บริษัท ส.เอเชียเพรส (1989) จำกัด
143-145 ซอยรามคำแหง 42 ถนนรามคำแหง
แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240
โทรศัพท์ 0 2732 3101-6

มณีนารถ ประยูรชาติ

ติวสอบ A-Level 87 Chi ฉบับสมบูรณ์.-- กรุงเทพฯ :

ไชนีสแบง, 256x.

xxx หน้า.

1. ภาษาจีน--ไวยากรณ์.

I. สุธรรม โชติเสถียรวงศ์, ผู้วาดภาพประกอบ. II. ชื่อเรื่อง.

xxx

ISBN xxx

ก่อนจะเริ่มเนื้อหาซีรีย์สซีเรียสเรามาทำความรู้จักกันก่อนดีกว่าเนอะ ว่าอยู่ๆ ซีอมีมาทดสอบภาษาจีนนี้ได้ยังไง จริงๆ ซีอมีจบป.โทจากคณะรัฐศาสตร์ ม.ยูนนานค่ะ ไม่ได้เกี่ยวอะไรกับสายการศึกษาเลย แต่ด้วยความที่รักการสอนเป็นทุนเดิม หลังเรียนจบแล้วเดินทางกลับเมืองไทย ก้าวแรกที่เท้าแตะพื้นสนามบินสุวรรณภูมิซีอมีก็ตัดสินใจได้เลยค่ะว่าอยากเป็นครูสอนภาษาจีน พร้อมบอกกับตัวเองว่า “เอว่ะ! ลองกันสักตั้ง”

ซีอมีเริ่มลุยจากการเตรียมเอกสารโน่นนั่นนี่ แล้วก็ไปแจกใบปลิวตามหน้าตลาดหน้าโรงเรียน (สมัยนั้นยังไม่มีกรังแอนด์นะ) เด็กๆ ที่มาเรียนส่วนมากก็เป็นเด็กม.ต้น กับม.ปลายศิลป์ฯ จีน จุดเปลี่ยนมาถึงเมื่อวันหนึ่งมีน้องม.6 คนหนึ่งเดินหน้าเศร้าเข้ามาหาแล้วบอกว่า “เหล่าซือขาหนูสอบ PAT รอบแรกได้ 84 เองค่ะ (เต็ม 300) รอบหน้าหนูอยากได้เยอะกว่านี้ จะเอาไปยื่นมหาวิทยาลัยที่อยากเข้า (สมัยก่อนมีสอบ 2 รอบนะ) หนูอายุเพื่อนมากค่ะ รู้สึกเหมือนไม่ใช่เด็กศิลป์ฯ จีนเลย” พุดจบก็ปล่อยโฮออกมา ตอนนั้นใจหนึ่งก็สงสัยแต่อีกใจก็สงสัยว่า PAT ที่ว่านั่นคืออะไร? หลังจากไปค้นข้อมูลแล้วหาตัวอย่างข้อสอบมาดู อ้อหือ!! ทำไมมันยากจังเนี่ย ออกสอบได้ครบจักรวาลมาก มันจะใจร้ายกับเด็กม.ปลายเกินไปละ ตอนนั้นเหลือเวลาอีกเดือนครึ่ง ซีอมีเลยจับน้องคนนั้นมาติวเข้ม ปรากฏว่าสอบรอบสองได้ 165 คะแนน เพิ่มมา 81 คะแนน!! ซีอมีดีใจยิ่งกว่าไปเข้าสอบเองเสียอีก หลังจากนั้นน้องเขาก็ตายเข้ามาหาที่ตัวเองอยากเรียนได้สำเร็จ (ตอนนี้เรียนจบทำงานไปเรียบร้อยแล้ว) จากความภูมิใจเล็กๆ ในวันนั้นทำให้ซีอมีมุ่งมั่นติวสอบมาเรื่อยๆ จนสร้างสถิติให้เด็ก ๆ จากอำเภอเล็กๆ ติดจุฬา-ธรรมศาสตร์ 5 ปีซ้อนละ แถมยังมีมหาวิทยาลัยชื่อดังทั่วประเทศอีกด้วย เรียกได้ว่าเอาคะแนนไปยื่นม.ไหนก็ผ่านได้สบายๆ

ซีอมีตั้งใจเรียบเรียงหนังสือติวสอบเล่มนี้เพื่อให้เด็ก ๆ ใช้เป็นแนวทางเตรียมตัวค่ะ ถึงตอนนี้จะเปลี่ยนชื่อจาก PAT 7.4 เป็น A-Level 87 Chi แล้ว ไม่ว่าข้อสอบจะออกพลิกแพลงพิศดารขนาดไหน แต่ซีอมีเชื่อว่ายังไงก็หนีไม่พ้นเรื่องพื้นฐานอยู่ดีค่ะ และเนื้อหาในเล่มนี้ก็แน่นพอที่จะเป็นอาวุธให้เด็ก ๆ ติดตัวเอาไปใช้ฟาดฟันต่อได้แน่นอนค่ะ ยิ่งอ่านพร้อมท่องคำศัพท์ HSK 4-5 ควบคู่ไปด้วย รับรองคะแนนพุ่งแน่นอนค่ะ

ข้อควรระวังเวลาสอบมีประมาณนี้ค่ะ (อิงมาจากตอนสอบ PAT 7.4 นะ)

1. ข้อสอบมี 50 ข้อ ตอนทำให้ใจเย็นๆ ไม่ต้องรีบ ข้อไหนอ่านแล้วมันใจก็ตอบเลย ข้อไหนไม่มั่นใจอ่านทวนอีกรอบได้ค่ะ
2. ข้อสอบ PAT (แบบเก่า) มี 2 ชุด ตัวย่อยกับตัวเต็ม เวลาทำให้สังเกตหน้าข้อสอบด้วย บางคนเลือกทำตัวย่อย พอรีบๆ เผลอเปิดไปทำหน้าตัวเต็มซะงั้น
3. ใครมีเวลาเตรียมตัวมากหน่อย อ่านเล่มนี้พร้อมท่องศัพท์ HSK5 จะดีที่สุด ใครมีเวลาน้อยให้ท่องศัพท์ HSK4 ควบคู่กันไป ใครไม่มีเวลาก็ท่องคำศัพท์และวลีจากในเล่มได้เลย
4. ดูเกณฑ์แต่ละมหาวิทยาลัยหรือคณะที่จะเข้าให้ดีกว่าต้องใช้คะแนน A-Level 87 Chi ใหม่ หรือไปดูเกณฑ์ของปีก่อนๆ ว่าคณะนี้คะแนน PAT 7.4 (แบบเก่า) ต่ำสุดคือเท่าไร? ตั้งเป้าแล้วก็สู้ให้เต็มที่ ความสนใจเมื่อรู้ว่าสอบติดนั้นคุ้มค่ากับเวลาที่ทุ่มเทไปแน่นอนค่ะ
5. ห้ามเท A-Level 87 Chi เด็ดขาด!! มันคือความภูมิใจของเด็กศิลป์ฯ จีนอย่างเรา อ้ออย่างความรู้ที่ติดตัวไปยังสามารถเอาไปเป็นพื้นฐานที่จะใช้ในระดับมหาวิทยาลัยได้อีกด้วย

สุดท้ายนี้ซือมีขอขอบคุณพี่σύหยลิน เฮียซัน และสำนักพิมพ์ไชนีสแบงมาก ๆ นะคะ ที่ให้โอกาสมาเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับภาษาจีนให้เด็ก ๆ ฟังในแบบฉบับของซือมี ขอขอบคุณครอบครัวที่เป็นกำลังใจให้กับซือมีตลอดมา ขอขอบคุณเลขาตัวน้อยทั้ง 4 น้องไนท์ น้องหมวย น้องแก้ม และน้องบู๊ค ที่คอยแนะนำเนื้อหาที่อยากเรียน อยากรู้ ให้ซือมีเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมที่สุดออกมาจนครบถ้วนสมบูรณ์ ขอขอบคุณ Chen Hong เพื่อนคนจีนที่ช่วยตรวจคำผิดและการใช้คำศัพท์ในเล่ม ขอขอบคุณน้องออมม่า น้องญาญา และน้องน้ำขิงที่คอยเป็นกำลังใจให้ซือมีเขียนหนังสือเล่มนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ขอขอบคุณทุกแรงผลักดันและแรงดันที่ทำให้หนังสือเล่มนี้ออกมาเป็นรูปเป็นร่างได้ขนาดนี้ หวังว่าเด็ก ๆ จะชอบและพร้อมหาประโยชน์จากมันให้ได้มากที่สุดนะคะ

ส่งท้ายด้วยแคปชั่นที่ซือมีใช้ประจำ 人丑就要多读书 “ถ้าเกิดมาไม่สวยก็ต้องหาความรู้ใส่ตัวให้มาก ๆ” เป็นกำลังใจให้ทุกคนค่า อี้อิ

ซือมี
阳藏廉

บทที่ 1 พินอิน

6

1.1.	ส่วนประกอบของพินอิน	6
1.2.	ตำแหน่งการเขียนวรรณยุกต์	8
1.3.	หลักการเขียนพินอิน	9
1.4.	หลักการเขียนคำที่มีการเปลี่ยนเสียง	11
1.5.	การเขียนเครื่องหมายคันเสียง	12
1.6.	เสียง ér	13
1.7.	คำที่เขียนเป็นเสียงเบา	14
1.8.	รูปแบบอื่นๆ ที่พบบ่อย	18
1.9.	หลักการเขียนชื่อเฉพาะ	19
1.10.	หลักการเขียนตัวเลข	20
1.11.	หลักการเขียนเครื่องหมายยัติภังค์ (连接号)	21
1.12.	หลักการเขียนชื่อ	22
1.13.	หลักการเขียนพินอินของคำประเภทต่างๆ	23

บทที่ 2 อักษรจีน

24

2.1.	ชื่อเส้นขีดของตัวอักษรจีน	24
2.2.	ลำดับขีดของตัวอักษรจีน	27
2.3.	จำนวนขีดของตัวอักษรจีน	29
2.4.	หมวดนำของอักษรจีน	31

บทที่ 3 คำศัพท์ประเภทต่างๆ จำนวน และสุภาวิต

36

3.1.	คำศัพท์	36
3.2.	คำพ้องรูป	41
3.3.	คำพ้องเสียง	45
3.4.	ตัวอักษรที่มักเขียนผิด	47
3.5.	คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน	50
3.6.	คำตรงกันข้าม	57
3.7.	คำพูดติดปาก	63
3.8.	คำพ้องสแลง	66
3.9.	คำกริยาแยก-รวม	69
3.10.	จำนวน และสุภาวิต (ที่คนจีนใช้บ่อยๆ)	72
3.11.	จำนวน และสุภาวิต (ที่ภาษาจีนกับภาษาไทยใกล้เคียงกัน)	75

บทที่ 4 การอ่าน

78

4.1.	การอ่านตีความประโยคสั้นๆ	78
4.2.	การอ่านตีความบทสนทนา	84
4.3.	การอ่านตีความเรื่องสั้น	90
4.4.	การอ่านตีความเรื่องยาว	95
4.5.	การเรียงลำดับเหตุการณ์	99

บทที่ 5 ไวยากรณ์

103

5.1.	ประเภทของคำ	103
5.2.	การซ้ำคำ (词的重叠)	127
5.3.	ไวยากรณ์พื้นฐาน	130
5.4.	รูปแบบโครงสร้างวลีที่พบบ่อย	131

บทที่ 6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศจีน

134

6.1.	ข้อมูลทั่วไป	134
6.2.	ประวัติศาสตร์จีน	137
6.3.	ภูมิศาสตร์	143
6.4.	วัฒนธรรม	153
6.5.	วรรณคดี	156
6.6.	เบ็ดเตล็ด	157
6.7.	นโยบายจีนยุคใหม่	163

ตัวอย่างข้อสอบวัดความถนัดทางภาษาจีน ชุดที่ 1

169

เฉลย	174
------	-----

ตัวอย่างข้อสอบวัดความถนัดทางภาษาจีน ชุดที่ 2

184

เฉลย	189
------	-----

1.1. ส่วนประกอบของพินอิน

เด็กๆ ที่เริ่มเรียนภาษาจีนสมัยนี้ร้อยละร้อยเริ่มต้นจากพินอินจริงมั้ยคะ เปิดมาคาบแรกยังมึนๆ เหล่าซือก็เขียน b p m f... บนกระดาน แล้วก็สอนเราอ่าน ปัว-พัว-มัว-ฟัว... ต่อมาก็ให้ท่อง อา-ออ-เออ... เป็นสแต็ปไปเรื่อยๆ จนฝึกผสมคำ ผันเสียง พอเราเริ่มอ่านเป็นคำได้พินอินก็ถูกตัดจบดีดื้อๆ แล้วขึ้นบทเรียนเลย หลังจากนั้นพินอินก็มีบทบาทแค่ช่วยให้รู้ว่าตัวอักษรจีนตัวนั้นอ่านอย่างไร แต่แทบไม่มีใครรู้เลยว่าจริงๆ แล้วมันก็มีกฎการเขียนเหมือนกันนะ เช่น เวลาขึ้นต้นประโยคต้องเขียนด้วยตัวพินพีใหญ่, คำไหนเสียงเบาไม่ต้องใส่วรรณยุกต์ ฯลฯ ซึ่งชื่อมียอมรับจากใจเลยคะว่าชวนปวดหัวมั่งๆ

สมัยก่อนข้อสอบ PAT 7.4 เองก็สตั๊ดตังจากเรื่องพื้นฐานอย่างพินอินนี่ล่ะคะ ถึงแม้ตอนนี้จะยังไม่รู้ว่าข้อสอบ A-Level จะออกเรื่องนี้รึเปล่า แต่ชื่อมีเห็นวารู้ไว้ก็ไม่เสียหาย เพราะฉะนั้นเรามาทบทวนกันอีกสักครั้งนะคะว่าพินอินคืออะไร

拼音 [pīnyīn] พินอิน คือระบบการถอดเสียงภาษาจีนมาตรฐานด้วยตัวอักษรละติน (a-z นั้นแหละ) โดยทั่วไปตัวอักษรจีน 1 ตัวจะมี 1 พยางค์ และแต่ละพยางค์นั้นจะประกอบด้วยหน่วยเสียงพยัญชนะ, สระ และวรรณยุกต์ 3 ส่วนรวมกัน ซึ่งแต่ละส่วนนั้นมีรายละเอียดตามนี้คะ

ส่วนที่ 1. 声母 [shēngmǔ] พยัญชนะ

声母 (พยัญชนะ)

b	p	m	f
d	t	n	l
g	k	h	
j	q	x	
zh	ch	sh	r
z	c	s	
y	w		

ส่วนที่ 2. 韵母 [yùnmǔ] สระ

韵母 (สระ)						
สระเดี่ยว	a	o	e	i	u	ü
สระผสม	ai	ou	ei	ia	ua	üe
	ao	ong	en	iao	uo	üan
	an		eng	ie	uai	ün
	ang		er	iu	ui	
				ian	uan	
				in	un	
				iang	uang	
				ing	ueng	
				iong		

ส่วนที่ 3. 声调 [shēngdiào] วรรณยุกต์

	เสียง 1	เสียง 2	เสียง 3	เสียง 4	เสียงเบา
เครื่องหมาย	-	/	∨	\	ไม่มีเครื่องหมาย
เทียบกับภาษาไทย	สามัญ	จัตวา	เอก	โท	เสียงสั้น
ตัวอย่าง	bā	bá	bǎ	bà	ba
	ปา	ป๋า	ป้า	ป๊า	ปะ

ระวัง!!

- สระ 3 คู่นี้เขียนคล้ายๆ กัน แต่เป็นคนละตัวกันนะคะ
 $u \neq \ddot{u}$
 $uan \neq \ddot{u}an$
 $un \neq \ddot{u}n$
- สระ i เมื่อผสมกับพยัญชนะ j, q และ x จะสะกดเป็นเสียง “อี”
 แต่ถ้าผสมกับพยัญชนะ z, c, s, zh, ch, sh และ r จะสะกดเป็นเสียง “อี๋”

ตัวอย่าง
ข้อสอบ

下列句子中，哪一句拼音完全正确？

1. 中国的西瓜都很大。
Zhōngguó de sīguā dōu hěn dà
2. 中国的军人都很强。
Zhōngguó de jūnrén dōu hěn qiáng.
3. 中国的玉米都很甜。
Zhōngguó de wùmǐ dōu hěn tián.
4. 中国的公园都很美。
Zhōngguó de gōngyuán dōu hěn měi.

ตอบข้อ 4. เพราะเขียนถูกต้องทุกคำคะ ส่วนข้ออื่นๆ ที่ผิดก็ตามนี้เลยคะ

ข้อ 1. 西瓜 [xīguā] ระวัง! อย่าดูแต่พินอินนะ เพราะ sīguā (丝瓜) คำนี้ก็มีเหมือนกัน แปลว่า “บวบ” ค่ะ

ข้อ 2. 军人 [jūnrén] ทหาร

ข้อ 3. 玉米 [yùmǐ] ข้าวโพด

1.2. ตำแหน่งการเขียนวรรณยุกต์

ในส่วนของการเขียนเครื่องหมายวรรณยุกต์นั้นง่ายมาก เด็กๆ สามารถท่องจำเป็นคำกลอนสนุกๆ ตามนี้ได้เลย

สระเดี่ยวมาตัวเดียว	อย่าแลเหลียวเติมลงไป
สระเดี่ยวมาเมื่อไร	จงมั่นใจใส่ทันที
สระผสมเติมยังไ	เลือกก่อนใครสระอา (a)
อา (a) ไม่อยู่ให้ตามหา	วางบนบ่าออ (o) เออ (e) ได้
ถ้ามีอี (i) อยู่กับอู (u)	อยู่เป็นคู่จะทำไฉน
วางไว้ตัวหลังไ	รับรองใส่ไม่ผิดเลย

แต่ถ้าไม่ถนัดท่องกลอน จะจำเป็นข้อๆ ตามนี้ก็ได้คะ

1. ถ้าคำนั้นเป็นสระเดี่ยว เห็นปุ๊บเติมวรรณยุกต์บนสระตัวนั้นได้เลย เช่น mǎ, lù, qí, kè
2. ถ้าคำนั้นเป็นสระผสมที่มีสระตัวเดียว ก็เติมบนสระตัวนั้นเลย เช่น lánɡ, míng, gēn, hàn
3. ถ้าคำนั้นเป็นสระผสมที่มีสระมากกว่าหนึ่งตัว ให้ใส่ตามลำดับนี้ a, o, e, i, u, ü (ลำดับที่เด็ก ๆ ท่องสระเดี่ยวนั้นล่ะ) เช่น zhuāng (a มาก่อน u ดังนั้นใส่บนตัว a), miè, xiōng
4. ส่วนสระ iu กับ ui ให้เติมวรรณยุกต์ที่ตัวหลังเสมอ เช่น liù, duì
5. กรณีที่เติมวรรณยุกต์บนสระ i อย่าลืมตัดจุดด้านบนออกด้วยนะ เช่น bí, lí
6. สระ ü และเพื่อน ๆ (üe, üan, ün) เมื่อผสมกับพยัญชนะ j, q, x และ y เวลาเติมวรรณยุกต์ก็ต้องตัดจุดด้านบนออกเช่นกันคะ เช่น jué, yún

รู้หลักแล้วไปลองทำตัวอย่างข้อสอบกันนะคะ

ตัวอย่าง
ข้อสอบ

下列句子中，哪一句拼音完全正确？

姥姥说：“小时候我们家很穷。”

1. Lǎolao shuō : “xiǎo shíhou wǒmen jiā hěn qióng.”
2. Lǎolǎo shuō : “xiǎo shíhou wǒmen jiā hěn qióng.”
3. Lǎolao shuō : “xiǎo shíhou wǒmen jiā hěn qióng.”
4. Lǎolǎo shuō : “xiǎo shíhou wǒmen jiā hěn qióng.”

ตอบข้อ 1. เนื่องจากเขียนถูกต้องทั้งหมดค่ะ ส่วนจุดผิดในข้ออื่น ๆ ก็ตามนี้เลย

ข้อ 2. กับ ข้อ 3. ผิดที่เธอ เอ๊ย! ผิดที่คำว่า qióng ทั้งคู่ค่ะ คำนี้ต้องเติมวรรณยุกต์ที่ตัว o เพราะตามลำดับ o มาก่อน i

ข้อ 4. ผิดที่คำว่า jiā คำนี้ต้องเติมที่ตัว a เพราะ a มาก่อน i

1.3. หลักการเขียนพินอิน

มาถึงเรื่องขวนขวาดหัวแล้วค่ะ อย่างที่เกริ่นไว้ตั้งแต่ตอนต้นว่าหลักการเขียนพินอินมีรายละเอียดยิบย่อยที่เราไม่เคยเรียนเยอะมาก ซ้อมมีสรุปเคล็ดลับที่เจอบ่อยๆ มาให้ตามนี้ค่ะ

1.3.1. คำพยางค์เดียว ให้เขียนเป็นตัวๆ

- wǒ (我) ฉัน
- xiǎng (想) คิด
- shàng (上) บน

1.3.2. คำ 2 พยางค์ ให้เขียนติดกัน

- xǐzǎo (洗澡) อาบน้ำ
- diànnǎo (电脑) คอมพิวเตอร์
- xīguā (西瓜) แตงโม

1.3.3. คำ 3 พยางค์ ให้เขียนติดกัน

- duìbuqǐ (对不起) ขอโทษ
- túshūguǎn (图书馆) ห้องสมุด
- zhǎnlǎnguǎn (展览馆) หอนิทรรศการ

1.3.4. คำ 4 พยางค์ขึ้นไป ถ้าแยกตามคำหรือจังหวะในการพูดได้ ให้เขียนแยกกัน; แต่ถ้าแยกไม่ได้ ให้เขียนติดกัน

- Zhōnghuá rénmin gònghéguó (中华人民共和国) สาธารณรัฐประชาชนจีน
- Àolínpíké (奥林匹克) โอลิมปิก
- Hóngshízhìhuì (红十字会) สมาภชาด

1.3.5. การซ้ำคำพยางค์เดียว ให้เขียนติดกัน

- tiāntiān (天天) ทุกวัน
- shíshí (时时) ตลอดเวลา
- niánnián (年年) ทุกปี

1.3.6. การซ้ำคำ 2 พยางค์ ให้เขียนแยกกัน

- xiūxi xiūxi (休息休息) พักผ่อนสักหน่อย
- yánjiū yánjiū (研究研究) ศึกษาวิจัยสักหน่อย
- yùndòng yùndòng (运动运动) ออกกำลังกายสักหน่อย

1.3.7. คำที่ด้านหน้าขึ้นต้นด้วย 老, 阿, 非, 可, 无, 总, 半 ฯลฯ ให้เขียนติดกัน

- fēicháng (非常) มากๆ
- kěxī (可惜) น่าเสียดาย
- wúliáo (无聊) น่าเบื่อ

1.3.8. คำที่ด้านหลังลงท้ายด้วย 子, 头, 儿, 者, 家, 性, 手 ฯลฯ ให้เขียนติดกัน

- dàizi (袋子) ถุง
- zuòzhě (作者) ผู้เขียน
- kēxuéjiā (科学家) นักวิทยาศาสตร์

1.3.9. คำที่ด้านหลังตามด้วยคำบอกทิศทาง หรือคำบอกตำแหน่ง ให้เขียนแยกกัน

- wū li (屋里) ในห้อง
- shān shang (山上) บนเขา
- shù xià (树下) ใต้ต้นไม้

แต่ถ้าเป็นเคสคำ 2 พยางค์ ให้เขียนติดกัน

- zhèlǐ (这里) ที่นี่ (里 เป็นคำบอกตำแหน่งก็จริง แต่แปลว่า “ที่นี่” ไม่ใช่ “โน้น” ซึ่งเคสนี้รวมถึงคำว่า nàlǐ (那里) ที่โน่น และ nǎlǐ (哪里) ที่ไหนด้วย)
- hǎiwài (海外) ต่างประเทศ (ไม่ได้แปลว่า “นอกทะเล”)

อะ พักยกไปลองตัวอย่างข้อสอบกันสักข้อนะ

ตัวอย่าง
ข้อสอบ

下列句子中，哪一句拼音完全正确？

“丽丽，对不起，我不是故意的。”

1. “Lili, duìbuqǐ, wǒ búshì gùyì de.”
2. “Lili, duì bu qǐ, wǒ bú shì gù yì de.”
3. “Lili, duìbuqǐ, wǒ bú shì gùyì de.”
4. “Lili, duì bù qǐ, wǒ bú shì gù yì de.”

ตอบข้อ 3. เพราะเขียนถูกต้องตามหลักทั้งหมด คำที่โจทย์ต้องการวัดความรู้เราประกอบด้วย 对不起, 不是 และ 故意 ซึ่งจุดที่ทำให้ข้ออื่นผิดก็ตามนี้เลยล่ะ

ข้อ 1. búshì เป็นคนละคำกัน ดังนั้นต้องเขียนแยกค่ะ

ข้อ 2. duì bu qǐ กับ gù yì เป็นคำเดียวกัน ดังนั้นต้องเขียนติดกันค่ะ

ข้อ 4. ข้อนี้หนักเลย เพราะนอกจากจะจับ duì bù qǐ แยกกันแล้ว ดันเติมวรรณยุกต์ตรง bù เข้าไปอีก

1.4. หลักการเขียนคำที่มีการเปลี่ยนเสียง

เด็กๆ รู้อยู่แล้วล่ะว่าภาษาจีนมีบางคำที่เวลาอ่านมีการเปลี่ยนเสียง แต่ที่ชวนสับสนคือเวลาเขียน เรายังเขียนวรรณยุกต์เป็นเสียงเดิมอยู่หรือเปล่า? ซ้อมมีข้อแยกออกเป็น 3 กรณีที่พบเห็นได้บ่อยๆ ตามนี้ละคะ

1.4.1. วรรณยุกต์เสียง 3 ติดกัน 2 ตัว

การอ่าน: ตัวหน้าเปลี่ยนเป็นเสียง 2 ส่วนตัวหลังเสียง 3 เหมือนเดิม

การเขียน: เขียนด้วยเสียง 3 ทั้ง 2 ตัว

- 很好 (hěn hǎo) ตัวหน้าเขียนด้วยเสียง 3 ไม่เขียนเป็นเสียง 2 (hén) นะคะ

- 好久 (hǎo jiǔ) ตัวหน้าก็ยังเขียนเป็นเสียง 3 ไม่เขียนเป็นเสียง 2 (háó) ค่ะ

กรณีที่เสียง 3 ติดกันมากกว่า 2 ตัวขึ้นไปก็ใช้หลักการเดียวกันค่ะ คือเวลาอ่านก็เปลี่ยนเสียงกันไป แต่เวลาเขียนยังคงเขียนด้วยเสียง 3 ทุกตัวเหมือนเดิมค่ะ

1.4.2. หลักการเปลี่ยนเสียงของ 不 (bù)

การอ่าน: ถ้าคำที่ตามหลัง 不 เป็นเสียง 1, 2 หรือ 3 不 ยังคงอ่านเป็นเสียง 4 (bù); แต่ถ้าคำที่ตามหลัง 不 เป็นเสียง 4 不 จะเปลี่ยนเป็นเสียง 2 (bú) (ไม่ใช่เสียงสองที่เอาไว้พูดตอนเจอคนหล่อนะ)

การเขียน: ถ้าคำที่ตามหลัง 不 เป็นเสียง 4 不 ยังคงเขียนด้วยเสียง 4 (bù) เหมือนเดิม

หมายเหตุ: แต่ในหนังสือเรียนอนุโลมให้เขียน 不 ด้วยเสียง 2 (bú) ได้ เพื่อป้องกันผู้เรียนสับสนค่ะ

- 不要 (bù yào) แต่ในหนังสือเรียนสามารถเขียนเป็น bú yào ได้

- 不便 (bù biàn) แต่ในหนังสือเรียนสามารถเขียนเป็น bú biàn ได้

1.4.3. หลักการเปลี่ยนเสียงของ 一 (yī)

การอ่าน: ถ้าคำที่ตามหลัง 一 เป็นเสียง 1, 2 หรือ 3 一 จะอ่านเป็นเสียง 4 (yì); แต่ถ้าคำที่ตามหลัง 一 เป็นเสียง 4 一 จะอ่านเป็นเสียง 2 (yí)

การเขียน: ไม่ว่าคำที่ตามหลัง 一 จะเป็นเสียงอะไร 一 จะเขียนด้วยเสียง 1 (yī) เสมอ

หมายเหตุ: แต่ในหนังสือเรียนอนุโลมให้เขียน 一 ด้วยเสียง 2 (yí) และเสียง 4 (yì) ได้ เพื่อป้องกันผู้เรียนสับสนค่ะ

- 一张 (yī zhāng) แต่ในหนังสือเรียนสามารถเขียนเป็น yì zhāng ได้

- 一片 (yī piàn) แต่ในหนังสือเรียนสามารถเขียนเป็น yí piàn ได้

กรณีนี้รวมถึงคำศัพท์ที่ขึ้นต้นด้วย 一 แต่ไม่ได้หมายถึงเลข 1 ด้วยนะ เช่น 一般, 一些, 一定, 一起 ฯลฯ

ตัวอย่าง
ข้อสอบ

请选出“不”的正确读音。

不急/ 不赶/ 不骂

1. bù/ bù/ bù

2. bù/ bú/ bú

3. bù/ bù/ bú

4. bú/ bú/ bú

ตอบข้อ 3. จริงๆ จะทำข้อสอบแนวนี้ได้ต้องอ่านตัวจีนที่อยู่ด้านหลังออกด้วย เราถึงจะรู้ว่าคำไหนมีการเปลี่ยนเสียง ดังนั้นอย่าละเลยเรื่องการท่องศัพท์นะคะ ส่วนข้อนี้ตัวหลังคือคำว่า 急 (jí), 赶 (gǎn) และ 骂 (mà) ดังนั้นควรอ่านเป็น bù jí, bù gǎn และ bú mà นะเด็กๆ

1.5. การเขียนเครื่องหมายคั่นเสียง

จะมีคำ 2 พยางค์บางคำที่เวลาเราเขียนพินอินแล้วต้องใช้เครื่องหมายคั่นเสียง (') ช่วยแยกระหว่างพยางค์ เพื่อป้องกันการอ่านผิดค่ะ ซึ่งคำที่ว่ามีข้อสังเกตคือ พยางค์หลังมักจะขึ้นต้นด้วยสระ āi, āo, ān, ēi, ēn, ōu, e และ er เช่น 西安 (Xī'ān) ถ้าไม่ใส่เครื่องหมายคั่นเสียง อาจจะเผลออ่านผิดเป็น Xiān (先) ได้ค่ะ

สำหรับคำที่ต้องใส่เครื่องหมายคั่นเสียงที่เราเจอบ่อยๆ มีประมาณนี้ค่ะ

ลำดับ	คำศัพท์	พินอิน	ความหมาย
1	保安	bǎo'ān	ยาม, รปภ.
2	悲哀	bēi'āi	เศร้าสลด
3	答案	dá'àn	คำตอบ
4	反而	fǎn'ér	กลับ...เสียด้วยซ้ำไป
5	肝癌	gān'ái	มะเร็งตับ
6	黑暗	hēi'àn	มืด
7	饥饿	jī'è	หิวโหย
8	煎熬	jiān'áo	ทรมาน
9	骄傲	jiāo'ào	หยิ่ง, ยโส
10	恋爱	liàn'ài	มีความรัก
11	平安	píng'ān	อยู่เย็นเป็นสุข
12	天安门	Tiān'ānmén	เทียนอันเหมิน (ชื่อสถานที่)
13	喜爱	xǐ'ài	รักชอบ
14	西安	Xī'ān	ซีอาน (ชื่อเมือง)
15	障碍	zhàng'ài	กีดขวาง, ขัดขวาง

ตัวอย่าง
ข้อสอบ

哪一句的拼音完全正确?

你女儿是不是在跟那个小伙子谈恋爱呢?

1. nǚ'ér/ liàn'ài

2. nǚ'ér/ liàn'ài

3. nǚ'r/ liàn'ài

4. nǚ'ér/ liàn'ài

ตอบข้อ 2. เพราะถูกต้องตรงตามกติกาเป๊ะๆ

ข้อ 1. ผิดตรงที่ไม่มีเครื่องหมายคั่นใดๆ เลย

ข้อ 3. ผิดที่ 'r ตัว e หายไปไหนจ๊ะ

ข้อ 4. ผิด 2 จุดเลย จุดแรกคือเสียงวรรณยุกต์ของ 儿 ต้องเป็นเสียง 2 (ér); จุดที่ 2 คือวรรณยุกต์ของ 爱 ต้องเติมที่ตัว a (ài) จ๊ะ

1.6. เสียง ér

สำหรับเด็ก ๆ ที่เรียนภาษาจีนกลางใหม่ๆ ได้ฟังเสียง -ér ครั้งแรก อาจจะรู้สึกว่าคนพูดออกเสียงแปลก ๆ เหมือนคน
ล้นเปลี่ย หรืออมลูกอมอยู่ในคอ แต่ในเมื่อคนจีนเขาอ่านเสียง -ér กันแบบนี้ เราก็ต้องทำใจยอมรับแล้วก็ฝึกออกเสียง
-ér ให้ชัดไปด้วย สำหรับการเขียนพินอินนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 กรณีดังนี้ค่ะ

1.6.1. คำศัพท์แท้ที่มีรากศัพท์เป็นเสียง -ér จะมีแค่ 3 เสียง ได้แก่

- ér เช่น 女儿 (nǚ'ér) ลูกสาว, 儿子 (érzi) ลูกชาย, 儿童 (értóng) เด็ก
- ěr เช่น 偶尔 (ǒu'ěr) บ้างเอิญ, 耳朵 (ěrduo) หู, 木耳 (mù'ěr) เห็ดหูหนู
- èr เช่น 十二 (shí'èr) สิบสอง, 二哥 (èrgē) พี่รอง, 二百 (èrbǎi) สองร้อย

หากเสียง ér, ěr และ èr อยู่พยางค์ที่ 2 หรือพยางค์สุดท้าย เวลาเขียนพินอินเด็ก ๆ อย่าลืมใส่เครื่องหมายคั่น
เสียงด้วยนะคะ เช่น 反而 (fǎn'ér), 哈尔滨 (Hā'ěrbīn), 维吾尔 (Wéiwú'ěr) ฯลฯ

1.6.2. -ér ที่เป็นเสียงม้วนลิ้น (儿化音) เวลาเขียนพินอินนั้นให้ตัดตัว -é ออก แล้วเขียน r ติดกับคำหน้าได้เลย เช่น 画儿 (huà'r), 这儿 (zhè'r), 那儿 (nà'r), 小孩儿 (xiǎoháir) ฯลฯ

ระวัง!!

กรณีที่ เป็น 儿化音 เด็ก ๆ มักถามชื่อมีว่าไม่ใส่/ ไม่ออกเสียงตัว JL ได้ไหม? คำตอบไม่ตายตัวค่ะ เพราะบางคำจะใส่
หรือไม่ใส่ ความหมายก็ไม่เปลี่ยน เช่น 玩 กับ 玩儿 แปลว่า “เที่ยว, เล่น” ทั้งคู่ แต่บางคำการใส่กับไม่ใส่ความหมาย
ต่างกันค่ะ เช่น

- 画 (huà) วาด ≠ 画儿 (huà'r) ภาพวาด
- 这, 那, 哪 (zhè, nà, nǎ) นี่, นั้น, ไหน ≠ 这儿, 那儿, 哪儿 (zhèr, nàr, nǎr) ที่นี่, ที่นั่น, ที่ไหน

ส่วนตัวชื่อมีเห็นว่า ให้สังเกตจากวิธีการใช้ของคนจีนค่ะ เห็นเขาเขียน/ ออกเสียงแบบไหน เราก็ทำตามไปง่ายที่สุดค่ะ

ตัวอย่าง
ข้อสอบ

请选出划线部分的正确读音

老李的女儿是个高个子的模特儿。

1. nǚ'ér/ móter	2. nǚ'ér/ móte
3. nǚr/ móter	4. nǚr/ móte

ตอบข้อ 1. เพราะตัว 儿 ของคำว่า 女儿 (ลูกสาว) เป็นคำแท้ ดังนั้นจึงเขียนเป็น nǚ'ér; ส่วน
儿 ของคำว่า 模特儿 นั้นเป็น 儿化音 ดังนั้นจึงเขียนเป็น móter

1.7. คำที่เขียนเป็นเสียงเบา

คำที่ต้องเขียนเป็นเสียงเบา ชื่อมีแยกเป็นเคสๆ ให้ตามนี้นะคะ

1.7.1. คำเสริมบอกโครงสร้าง 的, 地, 得

เริ่มที่แก๊ง 3 ป. เอ้ย! 3 ต. (的, 地, 得) กันเลยคะ แก๊งนี้เขียนด้วยเสียงเบาทั้งหมดคะ

- wǒ de nà běn zázhì (我的那本杂志) นิตยสารเล่มนั้นของฉัน
- qīngqīng de shuō (轻轻地说) พูดเบาๆ
- tā chàng de fēicháng hǎo (她唱得非常好) เขาร้องเพลงเก่งมาก

ระวัง!!

ย้ำว่าเฉพาะคำเสริมบอกโครงสร้างเท่านั้นนะคะที่ 3 ต. นี้เขียนเป็นเสียงเบา แต่ถ้าเป็นคำศัพท์ปกติจะเขียนตามรากศัพท์เดิมคะ เช่น mùdì (目的), dìqū (地区), déyì (得意)

1.7.2. คำเสริมบอกอาการ 了, 着, 过

ส่วนแก๊ง ล.จ.ก. (了, 着, 过) นี่พิเศษหน่อยคะ เพราะนอกจากจะเขียนเป็นเสียงเบาแล้ว ยังต้องเขียนติดกับกริยาที่อยู่ด้านหน้าด้วยคะ; ส่วน 了 ถ้าอยู่ท้ายประโยคทำหน้าที่เป็นคำเสริมน้ำเสียง (语气助词) ให้เขียนแยก

- Wǒ chīle fàn (我吃了饭) ฉันกินข้าวแล้ว
- Tā tǎngzhe kàn diànshì (他躺着看电视) เขานอนดูทีวี
- Nǐ chīguo Běijīng kǎoyā ma? (你吃过北京烤鸭吗?) คุณเคยกินเป็ดปักกิ่งไหม?
- Nà běn cídiǎn wǒ mǎi le (那本词典我买了) ฉันซื้อดิกฯ เล่มนั้นแล้ว

ระวัง!!

เช่นเคยคะ ถ้าเราไปเจอ 了, 着, 过 ในคำศัพท์ปกติ ก็ต้องเขียนเสียงให้ถูกต้องด้วยนะคะ เช่น liǎojiě (了解), shuìzháo (睡着), jīngguò (经过)

1.7.3. คำที่ลงท้ายด้วย 们 เช่น

- háizimen (孩子们) พวกเด็กๆ
- nǐmen (你们) พวกคุณ
- zánmen (咱们) พวกเรา

1.7.4. คำที่ลงท้ายด้วย 么 เช่น

- nàme (那么) อย่างนั้น
- wèi shénme (为什么) ทำไม
- zěnmē (怎么) อย่างไร

1.7.5. คำเสริมบอกน้ำเสียง (语气助词) เช่น

- a (啊)
- ba (吧)
- ne (呢)

1.7.6. คำที่ลงท้ายด้วย 巴 เช่น

- wěiba (尾巴) หาง
- xiàba (下巴) คาง
- zuǐba (嘴巴) ปาก

1.7.7. คำที่ลงท้ายด้วย 子 เช่น

- bāozi (包子) ซาลาเปา
- dàizi (袋子) ถุง
- qīzi (妻子) ภรรยา

1.7.8. คำที่ลงท้ายด้วย 头 เช่น

- mántou (馒头) หมั่นโถว
- shétou (舌头) ลิ้น
- zhěntou (枕头) หมอน

1.7.9. พยางค์หลังของการซ้ำคำนามพยางค์เดียว เช่น

- bǎobao (宝宝) ที่รัก
- wáwa (娃娃) ตุ๊กตา
- xīngxing (星星) ดาว

1.7.10. พยางค์หลังของการซ้ำคำเรียกเครือญาติ เช่น

- bàba (爸爸) พ่อ
- jìujiu (舅舅) ลุง
- nǎinai (奶奶) ย่า

1.7.11. พยางค์หลังของการซ้ำคำกริยาพยางค์เดียว เช่น

- kànkàn (看看) ดูสักหน่อย
- xiǎngxiang (想想) คิดสักหน่อย
- shìshì (试试) ลองสักหน่อย

1.7.12. คำที่เป็นเสียงเบาอยู่แล้ว

กลุ่มนี้ต้องอาศัยอ่านผ่านตาบ่อยๆ นะ เด็กๆ ไม่ต้องกังวล เพราะชื่อมีรวบรวมตัวที่เจอบ่อยๆ มาให้แล้ว ค่ะ แอมคัพท์พวกนี้ก็ไม่ยากเท่าไรรู้ ดูแป๊บๆ ก็จำได้แล้วละ

01

02

03

04

05

06

ลำดับ	คำศัพท์	พินอิน	ความหมาย
1	爱人	àiren	คนรัก
2	本事	běnsi	ความสามารถ, ฝีมือ
3	部分	bùfen	ภาค, ส่วน
4	窗户	chuānghu	หน้าต่าง
5	答应	dāying	รับปาก
6	打扮	dǎban	แต่งตัว
7	打听	dǎting	สืบข่าว, สอบถาม
8	大夫	dàifu	หมอ
9	地道	dìdao	ของแท้
10	地方	dìfang	สถานที่
11	耳朵	ěrdou	หู
12	告诉	gàosu	บอก
13	姑娘	gūniang	หญิงสาว
14	故事	gùshi	นิทาน
15	困难	kùnnan	ความยากลำบาก
16	力气	lìqi	แรง, พละกำลัง
17	厉害	lìhai	เก่ง, ร้ายแรง
18	凉快	liángkuai	เย็นสบาย
19	麻烦	máfan	ยุ่งยาก
20	马虎	mǎhu	สะเพร่า, เล่นเล่
21	明白	míngbai	เข้าใจ
22	暖和	nuǎnhuo	อบอุ่น
23	脾气	píqi	อารมณ์
24	便宜	piányi	ถูก, ไม่แพง
25	清楚	qīngchu	ชัดเจน
26	热闹	rènao	คึกคัก
27	认识	rènshi	รู้จัก
28	商量	shāngliang	ปรึกษา

ลำดับ	คำศัพท์	พินอิน	ความหมาย
29	事情	shìqíng	ธุระ, เรื่องราว
30	收拾	shōushi	เก็บกวาด
31	喜欢	xǐhuan	ชอบ
32	行李	xíngli	สัมภาระ
33	休息	xiūxi	พักผ่อน
34	眼睛	yǎnjīng	ดวงตา
35	钥匙	yàoshi	กุญแจ

ระวัง!!

ให้ระวังคู่แฝดที่เขียนเหมือนกันเป๊ะๆ แต่ความหมายของเสียงปกติกับเสียงเบาไม่เหมือนกันไว้น้อยนะคะ คำพวกนี้เวลาพูดเราสามารถแยกความต่างจากบริบทของประโยคได้ แต่เวลาเขียนเป็นพินอินนี้ต้องอาศัยการจำละ เช่น

- 本事 (běnshi) เค้าโครงเดิมของนิทาน ≠ (běnshi) ความสามารถ
- 大爷 (dàyé) เจ้าใหญ่ นายโต ≠ (dàye) ลุง
- 地道 (dìdào) อู๋มอ่งค์ ≠ (dìdao) ของแท้

สำหรับคำที่มีเสียงเบาพวกนี้ ถ้าเด็ก ๆ เอาไปปรับใช้เวลาพูดจะช่วยให้สำเนียงของเราดีขึ้นด้วยนะคะ คนจีนได้ยินนี่ยกนิ้วโป้งให้เลย

ตัวอย่างข้อสอบ

请选出划线部分的正确读音。

这班里的每个学生都很活泼各个都会讲笑话。

1. huópō/ xiàohuà
2. huópō/ xiàohua
3. huópo/ xiàohuà
4. huópo/ xiàohua

ตอบข้อ 4. ทั้ง 活泼 (มีชีวิตชีวา) และ 笑话 (เรื่องตลก) เป็นคำที่พยางค์ท้ายอ่านเสียงเบาทั้งคู่คะ ยิ่งจำศัพท์ได้เยอะก็ยิ่งได้เปรียบ จริงไหมละ

1.8. รูปแบบอื่นๆ ที่พบบ่อย

พาร์ทนี้ชื่อมีรวบรวมการเขียนพินอินรูปแบบต่างๆ มาให้ค่ะ กลั่นใจอีกนิดใกล้จบเรื่องพินอินแล้วละ

1.8.1. รูปแบบ A — A: เขียนแยกกันทุกตัว และ — เขียนด้วยเสียง 1 (yī)

- dú yī dú (读一读) อ่านสักหน่อย
- shì yī shì (试一试) ลองสักหน่อย
- zuò yī zuò (坐一坐) นั่งสักหน่อย

รูปแบบนี้หลายคนเข้าใจผิดคิดว่าต้องเขียนติดกัน และ — ตรงกลางเป็นเสียงเบา (yi) แต่ที่ถูกต้องจริงๆ ต้องเขียนตามแพทเทิร์นข้างต้นนั่นค่ะ (อย่างไรก็ตามในหนังสือเรียนอนุโลมให้เขียน — เป็นเสียง 2 และเสียง 4 ได้)

1.8.2. รูปแบบ A 了 A: le เขียนติดกับคำหน้า

- kànle kàn (看了看) ดูแล้ว
- xiǎngle xiǎng (想了想) คิดแล้ว
- chángle cháng (尝了尝) ชิมแล้ว

1.8.3. รูปแบบ AABB: เขียนติดกันทุกตัว

- dǎdǎnàonào (打打闹闹) เอะอะ
- láiláiwǎngwǎng (来来往往) ไปมาหาสู่
- mǎmǎhūhū (马马虎虎) ูๆ ปลายๆ

1.8.4. รูปแบบ A 不 A: เขียนแยกกันทั้งหมด และ 不 เขียนด้วยเสียง 4 (bù)

- shì bù shì (是不是) ใช่หรือเปล่า
- néng bù néng (能不能) ได้หรือเปล่า
- hǎo bù hǎo (好不好) ดีหรือเปล่า

นี่ก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่มักจะเข้าใจผิดคิดว่าต้องเขียนติดกัน และ 不 ตรงกลางเป็นเสียงเบา (bu) แต่จริงๆ แล้วต้องเขียนตามแพทเทิร์นข้างต้นค่ะ (อย่างไรก็ตามในหนังสือเรียนอนุโลมให้เขียน 不 เป็นเสียง 2 ได้)

1.8.5. รูปแบบ 一个人: เขียนแยกกันทั้งหมด

- yī gè rén (一个人) คน 1 คน, คนเดียว
- liǎng jiān wūzi (两间屋子) ห้อง 2 ห้อง
- nà yī zhèn fēng (那一阵风) สายลมวูบนั้น